Chương 606: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (21) - Đại Học Phép Thuật Temple

(Số từ: 3435)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:32 PM 03/11/2023

Không ai dám nhắc đến Ma vương trước mặt Ellen chứ đừng nói đến cái tên Reinhardt.

Ai cũng biết đó là điểm yếu của Ellen.

Vừa rồi, Christina đã vượt qua vạch cấm đó.

'Cậu sẽ không cố gắng hồi sinh cậu ấy, giống như tôi đã làm với Asher, nếu Reinhardt là người đã chết?'

Từ biểu hiện của cô ấy, từ ánh mắt của cô ấy, không thể không biết rằng Christina đã mang trong mình sự oán hận đối với Ellen.

Không có gì còn ẩn giấu trong phòng thí nghiệm đáng sợ này.

- —Độc ác.
- —Sự thù ghét.
- -Ghê tởm.

Tất cả những gì đã được che giấu bây giờ đã được phơi bày.

"Tại sao cậu nói thế?"

Trước lời của Ellen, khóe miệng Christina cong lên.

"Cậu và Reinhardt có một mối quan hệ đặc biệt, phải không?"

" "

"Cậu vẫn nghĩ thế phải không?"

Đôi mắt của Ellen mở to, và mọi người nín thở.

Mọi người trong Royal Class đều biết rằng ngay cả khi nghe thấy tên của Reinhardt cũng khiến Ellen đau đớn, và nghe về trận chiến không thể tránh khỏi với Ma vương thật đau đớn.

Chưa từng có ai trực tiếp khiêu khích Ellen bằng cách nêu ra vấn đề này.

Christina là người đầu tiên nói trực tiếp như vậy.

Mọi thứ mà họ vừa mới chịu đựng được giờ đây dường như sụp đổ.

Giữa khung cảnh ghê tởm, kinh hoàng và khủng khiếp này.

Ranh giới của những sự thật mà họ đã giả vờ không biết bị phá vỡ.

"Christina, bình tĩnh lại."

Bertus, không thể chịu đựng được nữa, đến gần Christina, nhưng cô ấy lắc đầu.

"Tôi đã nghe một câu chuyện cách đây không lâu."

Christina nghiến răng trừng mắt nhìn Ellen.

"Tất cả những điều này xảy ra chỉ vì một vài người."

11 11

"Không phải hoàn toàn là do Ma Vương."

" ..."

"Cậu có bất cứ điều gì để nói về điều đó không?"

Christina trừng mắt nhìn Ellen, như thể yêu cầu một câu trả lời.

Đã có người biết rồi.

Nhưng vẫn có những người không biết.

Ellen nhận thức rõ rằng cô phải nói dối trắng trợn vì lợi ích của họ.

"...Không."

"Thật sao?"

Có những người trong căn phòng này không biết sự thật.

Ellen không thể biết Christina đã biết về câu chuyện hay hoàn cảnh như thế nào.

Nhưng cô chắc chắn rằng không nhiều người nên biết về nó.

"Cậu thật không biết xấu hổ..."

"Đủ rồi."

Khi Christina cố gắng tấn công một lần nữa, Bertus bước vào giữa họ.

"Ellen, cậu thấy đủ rồi phải không? Tốt nhất là cậu nên rời đi trước."

" ..."

Ellen im lặng, môi mím chặt.

"Cô Turner, hãy hộ tống Ellen."

"Rõ, thưa Bệ hạ."

Mọi người đều bối rối trước sự căng thẳng đột ngột và cuộc trò chuyện khó hiểu.

"Christina, có vẻ như chúng ta cần nói chuyện một lát."

Trước những lời cay nghiệt của Bertus, Christina mỉm cười và gật đầu.

"Được."

Thái độ của cô ấy như thể cô ấy đã chờ đợi những lời đó.

Ellen được Saviolin Turner dẫn ra khỏi Đại học Phép thuật.

Cho đến bây giờ, những người duy nhất có thể thảo luận về Reinhardt với Ellen là những người biết sự thật.

Điều đó chỉ giới hạn ở Charlotte, Bertus và Saviolin Turner.

Tuy nhiên, ngay cả việc đề cập đến chủ đề này cũng gây khó chịu cho họ, vì vậy họ đã tránh nó.

Nhưng hôm nay, Christina bất ngờ nhắc đến tên anh.

Và cô ấy làm ra vẻ rằng cô ấy biết mọi thứ về vấn đề này.

Không có lý do gì để Bertus tiết lộ sự thật mà những người khác không muốn biết. Thế thì làm thế quái nào mà Christina lại biết được sự thật đó?

Louis Ancton và Anna có biết sự thật không, vì Christina đã biết điều đó?

Và, im lặng có thực sự là sự lựa chọn đúng đắn?

Không khó để nhận thấy Louise von Schwarz sở hữu một tính cách mạnh mẽ và kiên định.

Tuy nhiên, biết được sự thật về Thảm Hoạ Cổng lại là một vấn đề hoàn toàn khác.

Nó không chỉ đơn thuần là đạo đức giả để che đậy tội lỗi của chính mình, mà là một vấn đề, nếu bị hiểu sai, có khả năng chia rẽ toàn thể nhân loại.

Chính vì vậy họ cho rằng giữ im lặng là quyết định đúng đắn.

Những cảm xúc đen tối và mơ hồ trào dâng trong lòng, nhưng họ biết rõ rằng đáp lại những lời của Christina sẽ là một sai lầm.

Họ cố gắng hồi sinh người chết và sử dụng người chết trong khi họ vẫn chết.

Đó phải là một tội lỗi.

Nhưng nếu không có Thảm Hoạ Cổng thì sẽ không có tội lỗi.

Vì vậy, không phải nguồn gốc của mọi tội lỗi, ai đã phạm tội lớn nhất?

Họ không nên đánh giá điều gì đó là xấu, cũng như không nên nói điều gì đó không ổn về lỗi lầm của người khác.

Không phải tự nhiên mà Christina đột nhiên phản ứng theo cách như vậy sao?

Đối với Christina, người có thể nghĩ rằng nếu không có họ, Asher đã không chết.

Họ nói với cô ấy rằng Asher đã chết và không thể sống lại, vì vậy cô ấy nên từ bỏ.

Nghe những lời như vậy, cô ấy sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tức giận.

Tuy nhiên, đó không phải là ý nghĩa dự định.

Nó không có nghĩa là bảo cô ấy ngừng phạm tội nữa.

Họ nói điều đó bởi vì vấn đề đang hành hạ cô ấy, và nó đang hủy hoại cô ấy.

Người ta nói không phải để đổ lỗi cho tội lỗi mà vì họ không muốn Christina bị tổn thương thêm nữa.

Tuy nhiên, biết rằng Christina sẽ tức giận sau khi nghe những lời đó, họ không thể làm gì được.

Với hàm răng nghiến chặt, Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc theo Turner trở về ký túc xá trong im lặng. Họ không biết được những gì họ cần, mà chỉ biết được những điều lẽ ra họ không nên biết.

Ellen, do Saviolin Turner dẫn đầu, rời phòng thí nghiệm.

Bertus đưa Christina, người dường như biết điều gì đó nhưng không hoàn toàn, đi để thảo luận về điều gì đó ở nơi khác.

Vì vậy, trong khu vực cách ly trong phòng thí nghiệm, Ludwig, Heinrich, Louise, Louis và Anna vẫn ở lại.

Phòng nghỉ của phòng thí nghiệm cách ly.

5 người trong số họ ngồi trong sự im lặng khó xử, không thể nói nên lời.

Không ai có thể đưa ra bất kỳ cuộc trò chuyện.

Những người không muốn cho người khác thấy điểm yếu của họ.

Những người nhìn thấy những gì họ không nên có, cũng như những người có lý do riêng của họ, không dám nói một lời.

Trong số đó, Louise là người lo lắng sâu sắc nhất.

Cô đã quyết định giúp Ellen vì nghĩ rằng việc điều tra cái chết của Rowan có thể gây nguy hiểm cho cô.

Tuy nhiên, theo Hoàng đế, cái chết của Rowan không liên quan gì đến Đế chế. Tuy nhiên, họ đã biết được những bí mật của Đế chế mà lẽ ra họ không nên biết.

Điều khiến Louise lo lắng không phải là cảm giác sốc và sợ hãi trong cảnh này, mà là việc cô ấy 'có thể nhìn thấy' cảnh này.

Louise không thể hiểu được sự thật đó lúc này.

Mặc dù mối quan hệ giữa Đế chế và Vương Quốc chỉ là trên danh nghĩa, nhưng trong suốt lịch sử lâu dài, Vương quốc Schwarz luôn muốn vượt qua Đế chế.

Louise biết rằng Hoàng gia có tham vọng như vậy trong nhiều thế hệ, và Đế chế cũng nhận thức được điều đó.

Trong một thời gian dài, Đế chế đã kiểm soát Hoàng tộc Schwarz.

Tại thời điểm này, khi nhân loại đối mặt với một cuộc khủng hoảng, hoàn toàn không có ý định vạch trần sự thối nát và suy tàn của Đế chế như trước.

Tuy nhiên, một khi mọi chuyện đã được giải quyết, vấn đề này sẽ trở thành điểm yếu của Đế chế.

Tất nhiên, có thể Hoàng đế quá tin tưởng vào sức mạnh quân sự mà anh có được thông qua vấn đề này nên anh đã để Louise chứng kiến cảnh tượng này.

Nhưng, có cần thiết phải để lộ một điểm yếu như vậy? Sẽ tốt hơn nếu không hiển thị nó.

Hoàng đế dường như không cảm thấy khó chịu khi Louise chứng kiến cảnh tượng này.

Ngay từ đầu, thật kỳ lạ khi cô có thể vào được Temple.

Nếu cô là Hoàng đế, cô sẽ ngăn Louise vào Temple ngay từ đầu. Sẽ có rất nhiều lý do để từ chối mục nhập của cô.

'Không thành vấn đề khi mình nhìn thấy cảnh tượng này sao?'

Ý định của Hoàng đế là không rõ.

Và những lời Christina vừa nói.

Louise không thể hiểu ý nghĩa của những lời có vẻ thăm dò của cô ấy về Ellen.

Những lời nói của Heinrich với Ma vương chắc chắn xuất hiện trong tâm trí.

Có điều gì đó mà mọi người chưa biết về Thảm Hoạ Cổng. Ma Vương cũng không muốn Thảm Hoạ Cổng diễn ra.

Đương nhiên là Hoàng đế, Ellen và Christina sẽ biết sự thật về nó.

Giống như Louise, người đang chìm trong bối rối, những người khác cũng đang cảm thấy bối rối.

"Chúng ta thực sự có thể... cứu Asher như Christina đã nói không?"

Đó là một câu hỏi thận trọng từ Ludwig, nhắm vào Anna và Louis đang im lặng.

```
" "
```

Sự im lặng và biểu hiện của họ đã nói lên rất nhiều điều. Christina đang bám vào một nhiệm vụ bất khả thi.

"[Ma thuật đen] có liên quan. Ma thuật sử dụng mana không tinh khiết làm nguồn... không thể là sức mạnh cho người sống."

Anna thận trọng nói thêm.

"Việc khôi phục lại trạng thái mạnh hơn so với khi họ còn sống là có thể, nhưng... thật sự hồi sinh họ là điều khó xảy ra."

Anna, người có hiểu biết vô song về [Ma thuật đen] so với Christina, đã biết rằng kết quả mong muốn của Christina sẽ không đạt được.

Không ai có thể nói rằng nếu họ biết, họ nên ngăn cản cô ấy. Đủ để đoán rằng hai người này sẽ cố gắng ngăn Christina ngay cả khi không đề cập đến nó.

"Trở nên mạnh mẽ...? Thậm chí còn mạnh hơn khi họ còn sống?"

Trước câu hỏi đầy khó hiểu của Ludwig, Louis gật đầu. Louis Ancton nói với hàm răng hơi nghiến chặt và vẻ mặt của một tội nhân đang cúi đầu.

"...Mặc dù chúng có vẻ còn sống, nhưng không phải vậy." "Giống như Goblem, giống như Titan... không có gì khác biệt."

"Cơ thể được khôi phục lại như lúc nó còn nguyên vẹn. Nó không thực sự sống. Vì vậy... nó có thể được tăng cường hơn nữa."

Nghe Louis nói vậy, Heinrich hỏi.

"Tăng cường...?"

"Cậu biết rằng nếu thực hiện [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trước khi mạch ma thuật được thiết lập đầy đủ, cơ thể sẽ không thể chịu được tình trạng quá tải và bị hỏng." "Tôi không biết làm thế nào, nhưng..."

Heinrich nói, nhìn Ludwig.

"Phải. Nó vô cùng... đau đớn."

Ludwig, người đã trải qua nhiều ngày đau đớn sau khi thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nhớ rất rõ nỗi đau lúc đó.

"Nhưng nỗi đau không phải là vấn đề đối với người chết."
"Ah..."

Các đối tượng thử nghiệm không cảm thấy đau.

Do đó, ngoài việc khôi phục cơ thể của một người như khi còn sống, có thể tăng cường các yếu tố cần thiết để thể hiện sức mạnh bên trong cơ thể, chẳng hạn như mạch ma thuật.

Khi làm như vậy, người ta có thể vượt qua giới hạn của cơ thể vật chất và của chính sự sống.

Nói cách khác, nó giống như sửa đổi. Một mức độ sức mạnh không thể sử dụng được trong cuộc sống giờ đây có thể được giải phóng trong cái chết.

Sức mạnh không thể chịu nổi đối với người sống có thể được ban cho. Mặc dù nói là tàn nhẫn, nhưng cuối cùng thì nó cũng không khác mấy so với việc xử lý một đồ vật. Do đó, mục tiêu chỉ đơn giản là làm cho một vũ khí mạnh mẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Những sinh vật sống lại này trở nên mạnh mẽ hơn so với khi còn sống.

Một đội quân như vậy đã được tập hợp.

"Có nhất thiết phải xác chết không?" Louise hỏi. Khi nghe đến nó, nó giống như một ma thuật tuyệt vời, ngoại trừ việc nó sử dụng xác chết.

Sẽ là hoàn hảo nếu không phải vì vấn đề đạo đức trong việc sử dụng người đã khuất.

"Có thể tạo ra một Homunculus. Tuy nhiên, tại thời điểm này, với phương pháp đó..."

"Chúng tôi sẽ không thể huy động trong một khung thời gian ngắn."

"Đúng vậy..."

Bản thân thí nghiệm Homunculus đã là một ví dụ điển hình của điều cấm kỵ, nên không thể nói là không có vấn đề đạo đức.

Có phải là không thể tránh khỏi rằng người ta sẽ phải dùng đến những điều cấm kỵ để vượt qua thời kỳ khốn khổ? Nếu bán linh hồn cho Ác quỷ có thể cứu thế giới, vô số người sẽ sẵn sàng làm như vậy.

Có lẽ đó là điều không thể tránh khỏi.

Có những người đã bán linh hồn của họ cho Ác quỷ.

Và họ im lặng, chứng kiến những người khác cũng làm như vậy.

Hoàng đế nói rằng anh không có ý định ngăn chặn nó, và Louise không thể không nhận ra rằng cô không nên can thiệp.

Chẳng lẽ Hoàng để cho rằng cô chứng kiến cảnh tượng này sẽ không có vấn đề gì, bởi vì anh biết cô cho dù tận mắt nhìn thấy cũng không thể ngăn cản sao?

Câu trả lời vẫn khó nắm bắt.

Trong cuộc trao đổi khó khăn và tội lỗi đó,

"Vì vậy, khi chết, sẽ trở nên mạnh mẽ hơn..." Ludwig lẩm bẩm một cách trống rỗng, nhìn chằm chằm xuống bàn.

Nhận xét đột ngột của anh khiến không chỉ Louis mà cả Anna, Heinrich và thậm chí cả Louise cũng phải rùng mình.

"Đừng nghĩ về những điều vô nghĩa như vậy," Heinrich nghiêm khắc nói với Ludwig.

Mọi người đều biết Ludwig vẫn muốn chiến đấu.

Đó là lý do tại sao lời nói của anh đốt cháy trí tưởng tượng đen tối của mọi người.

Người chết đã được hồi sinh.

Hơn nữa, họ trở nên mạnh mẽ hơn so với khi còn sống.

Ludwig lầm bẩm một cách trống rỗng.

"Ngay bây giờ, tôi là vô dụng."

Mọi người đều biết Ludwig đã tự trách mình, chứ không chỉ là tự trách mình.

"Tôi không thể làm bất cứ điều gì. Tôi đã không bắt được những kẻ đã giết nữ tư tế, nhưng... Tôi cũng không đóng vai trò gì trong việc đi xa đến mức này. Tôi thật ngu ngốc khi nghĩ rằng mình có thể làm được điều gì đó. Tôi chỉ hài lòng với điều đó."

Rowan đã chết. Và thủ phạm vẫn còn lớn.

Nhưng Ludwig đã không làm bất cứ điều gì để đạt được điều này. Anh chỉ đơn thuần đi theo Ellen.

Đó là tất cả? Ngay từ đầu, Rowan không phải là người tốt bụng và cao thượng mà Ludwig đã nghĩ, mà là một kẻ chuyên bắt cóc, giết thường dân và tra tấn họ.

Ludwig đã bị lợi dụng bởi một người như vậy, Rowan, mà không hề nhận ra.

Đã có những khoảnh khắc kỳ lạ, nhưng anh không bao giờ nghi ngờ chúng.

Ludwig chỉ đơn giản nghĩ rằng mình đang góp phần làm cho thế giới trở nên tốt đẹp hơn.

Và cuối cùng, anh đã nhìn thấy một thứ có thể có hoặc không liên quan đến cái chết của Rowan.

Ma thuật hồi sinh người chết. Ma thuật khiến chúng mạnh mẽ hơn khi còn sống.

Những thứ như vậy không nên tồn tại trên thế giới này.

Nhưng Ludwig không thể phủ nhận rằng điều này là cần thiết và nó có thể đẩy nhanh kết thúc chiến tranh.

Một sự tồn tại vô ích.

Tuy nhiên, Ludwig nói điều này với một nụ cười cay đắng. "Không sao đâu. Tôi không muốn điều đó. Muốn chiến đấu sau khi chết. Tôi biết rằng đưa ra lựa chọn như vậy sẽ không khiến bất kỳ ai hạnh phúc. Chỉ là... vì bất lực..."
Tuy nói vậy nhưng ai cũng biết Ludwig thầm ước điều đó.

Có những người sẽ đau buồn và tuyệt vọng nếu anh chết. Không phải họ đã nhìn thấy biểu hiện của Christina rồi sao?

Anh không muốn trở thành một xác chết và trở lại chiến trường để giúp đỡ người khác hay vì anh mong muốn điều đó.

Miễn là có những người lo lắng cho anh, Ludwig cũng không mong muốn điều đó.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm sau khi nhìn thấy Ludwig, người đã nhanh chóng khiến họ rơi vào tâm trạng căng thẳng.

"Đừng nói những điều kỳ lạ như vậy."

"Tôi xin lỗi..."

Heinrich đã có lúc lo lắng rằng người ta có thể đột nhiên phát hiện ra Ludwig đã tự kết liễu đời mình ở đâu đó.

Và nếu Ludwig làm điều gì đó như vậy, thì việc đưa anh trở lại sẽ tùy thuộc vào Anna, Louis và Christina.

Giống như những gì họ đã làm với Asher, bạn bè của họ có thể bị hủy hoại khi cố gắng hồi sinh anh ấy một cách thực sự.

Ludwig không hề có ý định làm một việc điên rồ hay đòi hỏi điều đó. Đó chỉ là một khả năng thoáng qua tâm trí anh.

Tuy nhiên, ngay cả khi Ludwig nói rằng anh không có ý định như vậy, Heinrich vẫn không khỏi cảm thấy lo lắng. Mong muốn giúp đỡ ai đó, một đặc điểm tính cách gần như ám ảnh.

Anh dần dần bắt đầu cảm nhận được một trái tim vặn vẹo có vẻ không hoàn toàn lành tính.

Heinrich là sinh viên Class A.

Nói một cách tương đối, Anna và Louis, những người đã tận mắt chứng kiến Ludwig, không khỏi lo lắng hơn.

Ludwig tốt bụng và quan tâm đến người khác, nhưng đôi khi anh ấy lại có những hành động điên rồ.

Ludwig có thể không nói rằng anh ta muốn chiến đấu ngay cả khi điều đó có nghĩa là chết bây giờ, nhưng ai biết được suy nghĩ của Ludwig có thể thay đổi như thế nào sau đó.

Và tất cả đều chung tâm trạng không muốn mất thêm một người bạn nào nữa.

Louis Ancton im lặng nhìn Ludwig và nói,

"...Ludwig."

"Thực sự, tôi sẽ không nghĩ về bất cứ điều gì như thế. Đừng lo lắng ..."

"Tôi có cái này muốn cho cậu xem."

Nhìn vẻ mặt kiên quyết của Louis, Anna gật đầu như thể cô hiểu anh đang nói gì.

"Có cái gì muốn cho tôi xem?"

Ludwig không khỏi cảm thấy sợ hãi, tự hỏi liệu mình có sắp phải chứng kiến một cảnh tượng khủng khiếp khác không.

"Chúng tôi không chỉ... làm việc để hồi sinh Asher ở đây." Nơi này là một phần cực kỳ bí mật của phòng thí nghiệm dưới lòng đất.

3 người họ đang làm những công việc khác với những nhà nghiên cứu khác, và Louis dẫn đầu, nói rằng công việc của họ không chỉ tập trung vào việc hồi sinh con người.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading